

VÁGTATEMPÓBAN HALAD

A LÓVERSENYSPORT NÉPSZERŰSÍTÉSE

„Onnan, a túlsó sarokból, kezemben egy hatalmas távcsővel, a törzsfogadók élcelődései közepette igyekeztem közvetíteni a galoppversenyeket” – emlékezett vissza találkozásunkkor a kezdeti szárnypróbálgatásaira Pécsi István. Mostanra eltelt bő negyed évszázad, az akkori huszonéves lóversenyszpikerből pedig mára a Kincsem Park ügyvezető igazgatója lett, akinek „lovi” iránti szenvedélye távolról sem kopott meg – sőt. A többi közt arról beszélgettünk vele, vezetésével hogyan s milyen eszközökkel igyekeznek megismertetni ezt az érzést a mostaninál is szélesebb körben.

Mikor kezdődött, illetve minek köszönhető a lóversenysport iránti szeretete?

A szenvedélyemet édesapámtól örököltem, aki a hatvanas években, fiatal öttusázóként kezdett kilátogatni lóversenyekre, s szerzett azokon olyan élményeket, melyek végérvényesen megpecsételték sorsát. Mindez távolról sem volt véletlen, hiszen azokban az időkben versenyzett a korszak legkiemelkedőbb magyar versenylóva, Imperiál is, akinek futásait látva szeretett bele édesapám a sportba. Éppen ezért aztán engem is gyakran vitt magával lóversenyekre, amelyek akkor kezdtek rám igazán nagy hatással lenni, miután – szin-

tén öttusázóként – magam is elsajátítottam a lovaglás alapjait. Ámulatba ejtett a látvány, ahogy angol telivéreik hátán száguldottak a zsekék a pályán, így azon kaptam magam, hogy könyvekből és szaklapokból kezdtem összeszedni minden, a lóversenyekkel kapcsolatos tudnivalót.

Hogyan került kapcsolatba a kommentátori hivatással?

1993-ban, a katonaságot követően beiratkoztam Komlósi Gábor médiaiskolájának sportújságíró-képzésére, és az első félév elvégzését követően már a Kincsem Parkban „találtam magam”: közöltem az akkori igazgatóval, hogy szívesen közvetítenék futamokat, és mivel a galopp szakágban

épp nem volt szpíker, megkaptam a lehetőséget tőle. Akkoriban videokazettán néztem az angol, ausztrál és német futamokat, s igyekeztem ellesni a kommentátorok pergő ritmusát, mely akkoriban hazánkban még szokatlannak számított. Az 1994. március 15-i debütálásomkor próbálhattam ki magam először élesben: egymagamban, egy távcsővel a lelátó tetején igyekeztem követni az eseményeket. Az első néhány hónap nehéz volt, idővel azonban rengeteg tapasztalatra tettem szert, a tv-közvetítés és a fejlettebb technika megjelenésének idején pedig már egészen könnyedén ment.

Melyek a legkedvesebb emlékei a Kincsem Parkban eddig eltöltött bő 25 esztendőjéből?

Különösen kedves emlék számomra a 2000-es esztendő galopp Magyar Derbyje. Ekkor rendeztünk versenyt utoljára a régi pályán, ráadásul az állományban két szuperló – Rodrigo és Akito – is ott volt, nyergükben két rendkívüli zsokéval, Kállai Pállal és Kovács Sándorral. Mivel 1999-től kezdve a PR- és marketingigazgatói feladatokat is elláttam a Kincsem Parkban, ez volt az első Derby, amit az én vezetéssel készítettünk elő. Az ilyenkor megszokottnál jóval több néző előtt, hatalmas versenyben nyert Rodrigo, hátán az akkor 67 éves Kállai Pál – a futamot a Magyar Televízió élőben közvetítette. Ez volt az első igazán nagy fellépésem lóversenyszpíkerként is. Ekkoriban – egészen pontosan '99-ben –

fogant meg bennem az Ügetőszilveszter gondolata is, melyet abban az évben meg is szerveztük. Nem sejtettük, hogy a jelenlegi magyar lóversenyzés legnagyobb brandjét, egy mára Európa-szerte ismert kezdeményezést indítottunk útjára.

S ha már mérföldkövek: szakmai pályafutásának legfontosabb állomása volt a 2014-es év, amikor is a Kincsem Park ügyvezető igazgatójának választották. Milyen feladatokkal járt a kinevezése?

Mondhatni szerencsés helyzetben voltam, hiszen részvételemmel 2009-től kezdődött a Kincsem Nemzeti Lovas Program előkészítése, melyet a kormány 2012-ben el is fogadott, s amely a lóhasználat és a lovas tevékenység feltételeinek javítását, fejlődési pályára állítását, a fenntarthatóság alapjainak megteremtését tűzte ki célul. A kinevezésemet követően ennek megfelelően tudtam, milyen változtatások szükségesek a magyar lóversenysport fellendítése érdekében. Ahogy annak idején a programban is leírtuk: a többi közt „divatosná” kell tenni a lóversenyzést, ehhez pedig erős médiajelenlét szükségeltetik, s fontos volt egyértelműsíteni azt is, hogy a lóversenyzést a fogadásokból kell finanszírozni. A Kincsem Nemzeti Kft. és a Magyar Lóversenyfogadást-szervező Kft. éppen ezért mindig is egy menedzsment alá tartozott, hiszen a két terület egymásra épül, egymástól nem elkülöníthető. Ezek vezetőjeként az elmúlt években fontos sikereket

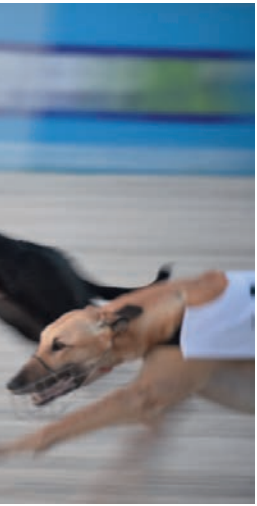

tudtunk elérni mind a verseny-, mind pedig a fogadásszervezés terén, de persze akadnak még tennivalók.

Egy korábbi interjújában olvastam: a cél, hogy Magyarországot Közép-Európa lóversenyközpontjaként tartsák számon. Mennyire vagyunk közel ehhez a ranghoz?

Azt hiszem, mostanra kiérdemeltük ezt a titulust. A régióban sehol másutt nincs példa arra, hogy mind a galopp, mind pedig az ügető szakág ilyen méretekben működjön: A Kincsem Parkban csak előbbiből 32, utóbbiból 47 versenyt szervezünk egy évben, immáron Közép-Európa legjobb minőségű futópályáin. Amiben azonban a legtöbbet léptünk előre, az a lóversenysport népszerűsítése, a Kincsem Park ismertségé-

nek növelése. Mindehhez szükség volt arra, hogy a nagy eseményeinket fesztiválrendszerben kezdjük el szervezni: így indítottuk újjára a Tavasz Lóverseny és Food Truck Show-t, a nyári Derby- és Divatfesztivált, valamint a szeptemberi Nemzetközi Lóverseny és Food Truck Show-t is. A többi közt ezeknek a rendezvényeinknek is köszönhető, hogy a csúcseményünk, az Ügetőszilveszter látogatottsága időközben duplájára – 10 ezerről 20 ezer főre – nőtt.

Milyen főbb fejlesztéseket valósítottak meg az elmúlt időszakban?

A Kincsem Nemzeti Kft. vagyonkezelésébe tartozik a dunakeszi-alagi versenyló tréningközpont is, amely több mint 100 hektáron terül el, s ahol 350 galoppló edz. Itt az egyéb fejlesztések mellett felújít

tottuk a műemlékistállókat és a tréningpályát is, professzionálisabbá és komfortosabbá téve a felkészülést. A 88 hektáros Kincsem Park 300 ügetőló felkészülését biztosítja, illetve itt tartjuk a versenyeket és a nagyobb rendezvényeinket is, éppen ezért nemcsak a lovasok, hanem a nézők körülményein is sokat javítottunk. Célunk volt, hogy egy családbarát létesítményt hozzunk létre, ahová vissza tudjuk csábítani a korábbi évtizedekben távolmaradt korosztályokat – különös tekintettel a gyerekekre, a fiatal felnőttekre. Ha ugyanis valaki kiskorban kerül kapcsolatba a lóversennyel, nagy valószínűséggel felnőttként is visszatérő vendég lesz. Fontos megemlíteni azt is, hogy a 2019-es év végén elkészült az új Nemzeti Agárstadionunk, ami egy multifunkciós létesítmény, s ahol szilveszterkor telt ház előtt száguldoztak az agarak. A futópálya közepén rögbipálya található; hetes rögbit lehet rajta játszani. Ez a létesítmény egyébként a rögbisek – olimpiai sportról van szó – nemzeti stadionja, és már több válogatott mérkőzést is rendeztek rajta.

Ahogy ön is említette, a lóversenyzés és a fogadás „kéz a kézben járnak”. Kívánnak-e változtatni utóbbi rendszerén, s ha igen, akkor hogyan?

Évek óta együttműködünk a Szerencsejáték Zrt.-vel, amely a Kincsem+ TUTI termékünk fő értékesítője, a játékhoz mindemellett a saját online csatornánkon, a bet.lovi.hu-n, illetve az irodahálózatunkban és egyéb értékesítőhelyeken is hozzá lehet

jutni. Jelenleg napi egy futamunkra, a Kincsem+ futamra fogadhatnak a játékosok országosan, a célunk viszont az, hogy a lottózókban az összes magyar futamot – köztük az Ügetőszilvesztert – lehessen játszani, emellett pedig kerüljön be a játék a TippmixPro többi sportfogadási terméke közé. A lóversenysport népszerűsítése ugyanis a játékkal együtt lehetséges. E téren leginkább Japán és Hongkong lehet követendő példa: az elmúlt három évtized munkájával rávilágítottak arra, hogy az vezet eredményre, ha monopolhelyzetbe kerül az állami fogadásszervező, hiszen ekkor térül meg leginkább a lóversenyzés számára a játékba fektetett pénz, s így lehet igazán profin fenntartani az egész rendszert. S ha már profizmus: fontosnak tartom megemlíteni, hogy 2019-ben bevettük 135 millió forintos keretösszeggel a Kincsem Életpálya Modellt, ami a lovas szakemberek itthon tartásában, illetve hazacsábításában hozhat eredményeket. Nélkülük ugyanis sosem derül ki egy lóról, hogy az valójában mire is képes, ellenben kellő felkészültséggel nem rendelkező lovak érkehetnek a pályára. Éppen ezért minőségi lóversenyzésről kizárólag akkor lehet szó, ha profi szakemberek foglalkoznak a lovakkal.

Mikortól indul be az idei szezon a Kincsem Parkban?

Hagyomány, hogy az első jelentősebb eseményünk az évben a szezonnyitó galoppversenyünk, mely egyre nagyobb népszerűségnek örvend, amit a nézőszámok és a fogadási forgalom is bizonyít. Ez április első vasárnapján lesz, de az ügető már február 1-jén elindul. A pályamunkások persze a téli időszakban sem pihennek, hiszen a lovak folyamatosan tréningeznek. A tavasszal kezdődő csúcsidezőszakban aztán az agarak is bekapcsolódnak a versengésbe, minden eddiginél több futammal.

Mindent megteszünk azért, hogy ismét láthassa a közönség a magyar tulajdonban lévő Nanchót, aki mostanra a galopp szakág nemzetközi klasszisává nőtte ki magát, ezzel együtt már most nagy erővel készülünk a fesztiváljainkra, illetve a legnagyobb nemzetközi versenyünkre, a szeptember 6-i Kincsem Díjra is.

Szőcs Attila

